

“El disc és com un renéixer. No te n’adones, però l’anorèxia se’t va menjant per dins, et domina la vida”

Ho porto tot directament, amb l’ajut del meu company, que és dissenyador. És la manera de no tenir sorpreses, tens clar què vols dir i el que vols ensenyar de tu.

Tornar a mare és un disc molt especial, que arriba després d’un any de no pujar a l’escenari, durant el qual has estat lluitant contra l’anorèxia. Quan decideixes plantar-li cara?

En un moment del procés de recuperació, quan superes l’infrapès, ets més clarivident, tens més clar per què lluitar i aquest disc n’és l’exemple: lluito per tornar a cantar, perquè vull ser bona mare... per tots els meus *inputs* de vida. El disc és com un renéixer. No te n’adones, però l’anorèxia se’t va menjant per dins, et domina la vida. El canvi el faig component aquest disc fa un any i mig, quan començo a tractar-me al centre mèdic per seguir una alimentació normal i per tenir uns hàbits saludables.

El fet de ser mare d’un nen de 6 anys t’hi ha ajudat...

I tant. Si no fos mare no sé en quin moment estaria... M’ha fet tocar molt de peus a terra, t’adones que la vida segueix i t’estàs quedant enrere; que tens una responsabilitat, que no pots estar tancat en tu mateix i les teves obsessions. Ha estat el meu motor a l’hora de curar-me.

Què aconsellaries a una persona que estigui passant per aquest procés?

Des de la meua experiència..., jo he intentat curar-me sola sense un tractament i no he pogut. Reivindico que t’has de posar en mans dels professionals. Has de prendre’n consciència i t’ho han de fer veure des de fora.

Expliques que projectaves la imatge que el públic esperava de tu, o això és el que pensaves...

Sí, una imatge fràgil i prima, jo m’havia fet aquest personatge. Els comentaris que rebo és que l’important no és la imatge, sinó les cançons. Veure que el que cal és ser jo mateixa ha estat un esforç. Era una llosa que no em deixava créixer, ni a l’escenari, ni a la vida. He hagut de tornar a confiar en mi i començar de nou. Ara estic estable. Segueixo en tractament, en un hospital de dia.

Els discos d’Ivette Nadal es poden trobar en suport físic a: www.ivettenadal.com
En digital, a les principals plataformes digitals

Els metges em diuen que amb aquest pes puc fer vida normal. Abans, no.

Parla’ns de les col·laboracions especials que has tingut en aquest disc: Manolo García, Joan Colomo, Caïm Riba.

Amb en Manolo ens entenem personalment i artísticament em dóna molt suport. Ha estat al meu costat en aquest procés, m’ha animat a fer-ho amb energia, no des de la tristesa. Amb en Joan Colomo, no ens coneixíem personalment, però és d’aquí Sant Celoni i tenim amics en comú; artísticament m’interessa molt. Amb en Caïm Riba ha estat un experiment per tastar un altre estil i acostar la música acústica a l’electrònica. Ha estat molt enriquidor.

A més d’estar concentrada en la promoció de Tornar a mare, quins projectes de futur tens?

Hi ha diverses coses. Treballo en un futur disc, que no té res a veure amb el que he fet fins ara, estic obrint una mica el ventall. Porto 10 anys lluitant pel meu projecte personal i ara vull obrir-me a altres àmbits: fer articles de música, escriure novel·la, posar música a uns poemes de Maria Mercè Marçal..., perquè un enriqueixi l’altre. Ara em sentia una mica estancada. El que no vull és deixar de cantar.

“Em vull obrir a altres àmbits. Ara em sentia una mica estancada. El que no vull és deixar de cantar”